

Kirker vi møder på vores vandring i Gudenålandet

Sønder Vissing kirke

Kirken tilhørte i middelalderen Voer Kloster og er opført i sidste halvdel af 1100 tallet. Den består af romansk kor og skib med sengotisk tårn. Våbenhuset fra renæssancetiden var i middelalderen indviet til Skt. Nikolaus. Sognets måske mest interessante Fortidsminder er de to Runesten i kirken. Disse runesten sandsynliggør, at Harald Blåtand giftede sig med denne vendiske prinsesse, hvis far var konge over abodriterne i Nordtyskland. Den ene sten er rejst af Harald Blåtands kone Tove, til minde om sin mor. Stenen står under orglet i kirken, mens den anden runesten kan findes i våbenhuset. Meget flotte kalkmalerier fra slutningen af 1400-tallet kan beskues i kirken, bl.a. motivet af Skt. Jørgen og dragen. I korets vinduer er indsat smukke glasmosaikker fra 1910.

Sønder Vissing kirke

Sct. Sørenns kirke i Gl. Rye

Virklund Kirke, der har et sekskantet kirkerum, er fra 1994. Den er tegnet af Inger og Johannes Exner, der især har arbejdet med lysvirkninger, bl.a. gennem store vinduespartier; endvidere illuderer belsningen af kirken en stjernehimmel. Kirken kaldes også "Lysets Kirke". Døbefonten og alteret er tegnet af Johannes Exner og udført i norsk marmor. Det er et simpelt, massivt stenbord, som i modsætning til mange andre altre ikke står op ad væggen, men står frit i rummet. Det gør det muligt at samles omkring alteret under nadveren, nemlig som en gentagelse og et minde om, hvordan Jesus og disciplene skærtorsdag aften for sidste gang samledes om bordet for at spise sammen. Over alteret hænger der et kors i rustfrit stål, som er lavet af sølvsmeden Bent Exner, Johannes Exners bror.

Virklund kirke

Dets fine, skrøbelige struktur afbalancerer tyngden af alteret og døbefonten. Det hænger i to tynde stålwirer, så når orglet og menighedens sang sætter luften i svingninger under gudstjenesten, begynder korset at vugge lige så stille frem og tilbage. På den måde bliver det til en påmindelse om, at det ord, der forkyndes ved gudstjenesten, aldrig er fastlåst og stivnet, men altid i bevægelse med menigheden.